

[Poul Nielson]

om omfanget og den nøjagtige karakter af de enkelte medarbejderes virksomhed.

Forsvarsministeren har tilkendegivet, at der ud over en gennemgang af bestemmelserne for FE's virksomhed og en skærpe af ministerkontrollen i lyset af, hvad kommissionsdomstolen har påpeget, vil blive etableret en særlig kontrol med FE's registreringsvirksomhed på linje med den kontrol, der siden 1964 gennem det såkaldte Wambergudvalg har været udøvet med registreringer i politiets efterretningstjeneste. Også på dette punkt er den socialdemokratiske gruppe enig med forsvarsministeren. Vi finder, at en kontrolvirksomhed af denne karakter, også vurderet på baggrund af den foreliggende sag, må siges at være både nødvendig og hensigtsmæssig.

Jeg skal med en særlig henvisning til, hvad forsvarsministeren her har tilkendegivet vedrørende en stramning af kontrollen med FE, afslutningsvis bemærke, at den socialdemokratiske gruppe er indstillet på at tage forsvarsministerens redegørelse til efterretning.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Den debat, folketinget fører i dag, kan føres på to forskellige måder. Den kan enten føres som en principdebat om efterretningstjenestens virksomhed, om berettigelsen og nødvendigheden af dens tilstedeværelse, om de arbejdsmetoder, den kan benytte uden at bevæge sig ud over, hvad der kan accepteres. En sådan debat kan måske være relevant og er nok relevant, selv om det jo må siges, at den er ført adskillige gange tidligere. Debatten kan også føres som en mere fragmentarisk og spredt debat om enkeltpunkter i beretningen fra kommissionsdomstolen af den 13. juli 1977.

Jeg har en stærk fornemmelse, som er blevet bestyrket under debattens hidtidige forløb, af, at debatten for forespørgernes vedkommende nok vil slutte ude på et sidespor, hvor indsatsen koncentrerer omkring enkeltcitatater fra kommissionsdomstolens beretning, mens ministeren og et flertal af folketingets partier nok vil arbejde for at prøve at holde debatten omkring de langt mere vigtige og langt mere centrale spørgsmål, som jeg indledte med at nævne. Jeg skal tilstræbe ikke selv at komme ud på sidesporet.

Jeg skal derfor starte med at sige, at der ikke skal herske nogen som helst tvivl om fremskridtspartiets principielle opfattelse. Det er den, at Danmark som et land, der er præget af folkestyre og et flerpartisystem, efter sagens natur må prioritere beskyttelsen af borgernes grundlovs sikrede rettigheder og personlige frihed højt. Men dette hensyn mister enhver mening, hvis ikke samfundet samtidig er parat til at forsvare sig mod de farer, der til stadighed truer såvel den indre som den ydre sikkerhed. Derfor er det et naturligt og nødvendigt led i opretholdelsen af det samfundssystem, vi lever under, at vi accepterer forsvarrets og i øvrigt også politiets efterretningstjenester.

Vi vil derfor ikke være med til at undergrave eller svække disse efterretningstjenester. De skal, som også andre ved andre lejligheder har været inde på, have rimelige arbejdsvilkår, og det må også være et naturligt led i de synspunkter, som hører sammen med folkets beslutningen om forsvarsordningens videreførelse, at der eksisterer et forsvarrets efterretningsvæsen.

Men hvilke arbejdsmetoder må efterretningstjenesterne benytte? Det er ikke noget, folketinget skal tage stilling til. Det skal regeringen tage stilling til, og det skal efterretningstjenesterne selv tage stilling til. Det er klart, det er selvfølgelig, at den lovgivning, folketinget har vedtaget, også gælder for efterretningstjenesterne. Jeg tror i grunden, det er overflødig at sige det, for både ministeren og efterretningstjenesternes folk ved, at folketinget ikke ville acceptere og regeringen ikke ville acceptere og domstolene heller ikke ville acceptere det, hvis efterretningstjenesterne overtrådte straffeloven eller andre retsregler, der er fastsat af folketinget.

Jeg er også helt sikker på, at hvis der forelå sådanne strafbare forhold, krænkelse af straffeloven el. lign., hvad der dog ikke er noget i kommissionsberetningen der tyder på, så ville alle partier være enige om, at så måtte man igennem de nødvendige procedurer med tjenestemandssager, rigsretssager eller hvad situationen nu kunne give anledning til.

Jeg mener, at forsvarsministeren ved mange lejligheder, efter at han tiltrådte sit embede, meget klart har givet udtryk for det samme, som jeg har sagt her. Det er derfor næsten ikke nødvendigt at tilføje det, men for